UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jsidoro abbate. Cap[itulum]. lxxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

dentē maurus cōſpexit per viā videlicet orien
tis tramite ab eius cella vſqꝫ ad celos erectā.
Que dum ille conſocijs reuelaſſet: duo ex eis
idē ſe vidiſſe teſtati ſunt. Uenientes aūt aurelia
nū audierūt bertich raminū epm ee defunctū.
Unde quodāmodo fruſtratus intentione ſua:
ſuadēte arderado andegaueñ. vrbē deuenerūt:
ibiqꝫ florū nobilē virū qui amiſſa coiuge vnicū
habebat filiū arderadi ꝯſanguineū inuenerūt.
Qui audita cauſa pro qua venerāt aſſentiente
ſibi theodoberto rege francorū: cui florus plu
rimuꝫ dilectus erat: in propria poſſeſſione lo-
cum monaſterij conſtruendi mauro conceſſit:
ipſumqꝫ predijs ꝛ honoribus largiflue dotauit:
vbi vir dei conſtructa eccleſia in honore beati
martini: cenobiū edificare cepit. ¶ Die quadā
clericus cemētarius dū circa opus monaſterij
occuparet de altiſſimis gradibus ſuper ſaxū
corruit: ꝛ colliſis mēbris quaſi mortuꝰ iacuit.
Quē ſanctus vir ante fores eccleſie deportari
fecit: ꝛ oratione facta ipm in momento ab oi le
ſiōe ſanauit: quo miraculo viſo: florus q̇ aderat
maurū cepit ſumma deuotione reuereri: ꝓpo-
nens relicto ſeculo eius monachꝰ fieri. ¶ Qui
dam ex operarijs ſcrō viro detrahebāt: ꝙ zelo hy
pocriſis monaſteriū conſtruebat. Statimqꝫ tres
ex illis ſpiritus malignꝰ inuaſit: ex q̇bus vnus
ꝯtinuo expirauit. Sanctꝰ vō duos obſeſſus q̇
viui remāſerant in eccleſia delatos ab infeſta-
tione demonū mox exoluit: mortui vō cadauer
in porticū eccleſie deduci fecit. ꝛ facta oratiōe
cum lachrymis defunctū a mortuis ſuſcitauit.
Octauo igif anno monaſteriū per oīa pfectum
eſt. In quo quattuor eccleſie edificate fuerūt.
Quarū maior cōſecrata eſt ab epo ciuitatis in
honore beati petri apli. Secūda in honore ſcti
martini. Tertia in honore ſcti ſeueri. Quarta
in veneratiōe ſcti michaelis archāgeli. In quo
quidē cenobio florus loci patronꝰ primo q̇dem
anno obtulit vnicū filiū ſuū noie bertulfuꝫ. per
fecto vō opere licentiā a theodeberto rege pe
tijt offerēdi ſeipm. Quā rex deuotiſſimus gra
tanter cōceſſit: inſup ꝛ oblationi flori die qua
habitū induit monachalē intereſſe voluit: vbi
ꝛ ab abbate honorifice ſuſceptꝰ eſt: ꝛ cū eodē
charitate diſcubuit ꝛ locū ſuū additis redditi
bus ampliauit. Poſt cuiꝰ exceſſum theobaldus
filius ſuus ꝛ ſucceſſor in regno, patris exēplo
eidē monaſterio duas villas adiunxit. ¶ Dum
aūt ſctūs maurus in villa gaudiaco cū duobus
monachis reſideret: archidiaconꝰ andegaueñ.
cū pluribꝰ ad eū viſendū venit. Cūqꝫ vaſculū
modicū vini ſupereſſet: qđ vix ipſis tribꝰ in vna
refectione ſufficeret: ꝛ ſanctus archidiaconū
honorare vellet: vinū benedixit ꝛ oibus infun-
di iuſſit: ꝛ cū eſſent vltra. lx. quilibet etiā tribꝰ
de vaſculo ſumpſit potuꝫ: ꝛ ſemper repertum
eſt plenū. ¶ Poſt hec appropiquare cognoſcēs
obitum ſuuꝫ: cellā in ſecretiori patre ſibi edifi
cauit: vbi cōtemplationi vacās berdulfum ſibi
abbatē ſubſtituit. Et poſt duos ānos ꝛ dimidiū
angelica reuelatione didicit per maximā partē
monachorū ſuoꝝ qui erāt numero. cxvi. ad do-
minū tranſiturū: ipe vō illis premiſſis erat eos
ſecuturus. Quod vt ſibi p̄dictū fuerat euenit.
Ipe autē viſionē angelicā fratribꝰ reſerauit: ꝛ
vt quilibet eorum ſe prepararet admonuit. Et
infra menſes. v. oēs monachi ſui exceptis ſolū
modo. xxiiij. ad deuꝫ euocati ſunt. Inter quos
Antoniꝰ ꝛ Cōſtātinꝰ trāſierūt. Poſt qua ſctūs
dei dolore lateris grauiſſimo egrotare cepit: ꝛ
ad vltima deueniens cum eſſet annorum. xcij.
in pace migrauit. xviij. kalen. februarij. Sepul
tus eſt in ipo monaſterio in eccleſia ſancti mar
tini: vbi et miraculis ſplendet.

¶ De ſancto Iſidoro abbate. Cap. lxxx.

ISidorus abbas: vt
hieronymꝰ ſcribit inuitis patruꝫ
apud thebaidē claruit. Cuius mo
naſteriū latis ſpatijs circūſceptū
altiſſimo muro: vltra mille mona-
chos detinebat incluſos. Quod quidem adeo
oibus que ad victū fratrum pertinent erat re-
fertū: vt nullus eorum intrandi vel exeundi ne
ceſſitatē haberet. Soliqꝫ duo ex monachis per
tēpora ad egrediendum deputabantur. Eoqꝫ
pacto monachus quiſqꝫ admittebatur: vt nūqꝫ
ſe egreſſurū oino ꝓponeret. Erat eni intꝰ quaſi
paradiſus dei angelicoqꝫ more pſallēriū chori
in eccleſia die noctuqꝫ ſibi inuicē ſuccedebant.
In quo quidē loco abbas iſidorus mirabili vi
ta fulgens abbatē moyſen ad ſe venientē ſuis
monitionibꝰ a ſuprema carnis impugnatione
exhortando fecit immunē. De hoc etiā caſſio-
dorus. viij. libro hiſtorie tripartite dicit: ꝙ iſi-
dorus per annos. xl. nunqꝫ peccato conſenſit:
qui omni ſanctitate conſpicuus ibidē in pace
quieuit. xviij. kalen. februarij: vbi ꝛ ſepultꝰ eſt.

¶ De ſancto Macario egyptio
abbate. Capitulo. lxxxi.

MAcariꝰ ab-
bas egyptius an
tonij diſcipulꝰ in
heremo thebai-
dis claruit: qui multoꝝ ſigno
rum gloria inſignis fuit. Ad
hūc maf filiū iuuenē adduxit
q̇ a legione demonū: que flā-
mea dicitur: terribiliter vexa
baf. Tres eni modios panū
in cibum ꝛ lagenā vini quotidie ſumens in po-
tum: vix poterat ſatiari. Deinde oīa ſumpta in
aerem quaſi fumuꝫ ructādo vomebat ac ſi igne
cōſumpta fuiſſent. Dieqꝫ ſequenti edacior red-
debatur. Quē ſanctus pietate cōmotus: orans
adeo liberauit; vt tribꝰ libris panis quotidie